

- 3) Vai Direktīvas 2013/32/ES 26. pants un Direktīvas 2013/33/ES 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgo aiztur tikai tad, ja ir izpildīti Direktīvas 2013/33/ES 8. panta 3. punktā paredzētie nosacījumi, jo no brīža, kad pieteikuma iesniedzējs ir paudis savu nodomu izmeklēšanas tiesnesim vai tiesnesei, viņu aizsargā neizraidīšanas princips?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV 2013, L 180, 96. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 27. janvārī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla (Spānija) – ZP/Delegación del Gobierno en Melilla

(Lieta C-38/20)

(2020/C 137/49)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: ZP

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: Delegación del Gobierno en Melilla

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir jāuzskata, ka ar LESD 18., 49., 63. un 65. pantu nav saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā *Ley 8/1975, de 12 de marzo, de Zonas e Instalaciones de Interés para la Defensa Nacional* [1975. gada 12. marta Likuma 8/1975 par valsts aizsardzības militāriem objektiem un zonām] 18., 4. un 29. pants un [*Real Decreto*] 689/1978, *de 10 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de zonas e instalaciones de interés para la defensa nacional, que desarrolla la Ley 8/1975, de 12 de marzo, de zonas e instalaciones de interés para la defensa nacional* [Karaļa 1978. gada 10. februāra Dekrēta 689/1978, ar ko apstiprina noteikumus par valsts aizsardzības militāriem objektiem un zonām, ar ko īsteno 1975. gada 12. marta Likumu 8/1975 par valsts aizsardzības militāriem objektiem un zonām] 37. pants, ciktāl tajā ir noteikti stingri ierobežojumi ārvalstniekiem īstenot īpašumtiesības, tostarp nepieciešamība šo tiesību pilnīgas īstenošanas nolūkā saņemt no militārām iestādēm atļauju, kuras neesamības dēļ tiek piemērots administratīvs sods – kas katrā ziņā nav piemērojami Spānijas valstspiederīgajiem –, ja šie ierobežojumi tiek noteikti ārvalstniekiem no trešām valstīm, kad viņi veic ierobežojumam pakļautas darbības kopā ar Eiropas Savienības pilsoņiem?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai ir jāuzskata, ka LESD 18., 49., 63. un 65. pantam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā *Ley 8/1975, de 12 de marzo, de Zonas e Instalaciones de Interés para la Defensa Nacional* [1975. gada 12. marta Likuma 8/1975 par valsts aizsardzības militāriem objektiem un zonām] 18., 4. un 29. pants un [*Real Decreto*] 689/1978, *de 10 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de zonas e instalaciones de interés para la defensa nacional, que desarrolla la Ley 8/1975, de 12 de marzo, de zonas e instalaciones de interés para la defensa nacional* [Karaļa 1978. gada 10. februāra Dekrēta 689/1978, ar ko apstiprina noteikumus par valsts aizsardzības militāriem objektiem un zonām, ar ko īsteno 1975. gada 12. marta Likumu 8/1975 par valsts aizsardzības militāriem objektiem un zonām] 37. pants, ciktāl tajā ir noteikti stingri ierobežojumi ārvalstniekiem īstenot īpašumtiesības, tostarp nepieciešamība šo tiesību pilnīgas īstenošanas nolūkā saņemt no militārām iestādēm atļauju, kuras neesamības dēļ tiek piemērots administratīvs sods – kas katrā ziņā nav piemērojami Spānijas valstspiederīgajiem –, ja šādi ierobežojumi ir pamatoti ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem valsts aizsardzības jomā, ņemot vērā tikai sabiedrības interešu nozīmi saistībā ar valsts aizsardzību, lai aizsargātu anklāvus, kuriem ir vienreizēja stratēģiska nozīme?